

Družební vesnice Linum Vás zve k návštěvě

Vesnice Linum je malá vesnička se 700 obyvateli ležící asi 40 km severně od Berlína.

Žijí zde lidé, kteří mají zájem vytvořit ze své vesnice přírodní a turistické centrum.

Budují se zde infrastrukturní sítě, opravují domky, staví nové domy, propaguje se příroda Linum, podporují se spolky a celá obec se snaží víceméně aktivně přispívat k rozvoji vesnice.

Nejznámější jsou v Linum hnízdící čápi (ročně cca 15 obsazených hnízd), tisíce hus a dalších ptáků, které se shlukují na místních rybnících před odletem do teplých krajín, desítky rybníků a mnoho vodních kanálů, kterými se lodí můžete dostat až do Berlína.

Významné místo v Linum mají také restaurace nabízející rybí speciality (jedna v obci, druhá přímo u rybníků). Vesnice je známa i pořádáním Čapích slavností o prvním víkendu v srpnu.

O společenský a kulturní život se starají místní hasiči, (pomáhají při likvidaci havárií na dálnici Berlín – Hamburg), fotbalisté a střelecký klub, který vlastní nejen střelnici, ale budovy se šatnami, které užívají i fotbalisté.

O pozvednutí kultury se snaží především místní ženy, které připravují s dětmi různá taneční a kulturní vystoupení.

Zájemci o návštěvu v Linum se mohou ubytovat v pěkných penzionech přímo ve vesnici nebo v nejbližším okolí. Ubytovaní není příliš drahé, včetně snídaně vyšla jedna noc cca 20 Euro na osobu. Ubytovaní je moderní, včetně sociálek, televize, atd.

Okolí Linum nabízí širokou paletu možností sportovního a kulturního využití (bližší informace uvedeme na našich internetových stránkách www.bolatice.cz).

Velmi zajímavě se jeví i blízkost hlavního města Berlína a města Potsdam s mnoha historickými památkami.

Ti, kteří chtějí poznat nové regiony, seznámit se s životem našich přátel a chtějí si prožít zajímavou dovolenou, neprohloupí, pokud stráví několik dnů v Linum a jeho okolí.

Veřejné schůze na Borové se zúčastnilo na padesát občanů

23. 6. 2004 se uskutečnila na Borové tradiční „Veřejná schůze“, kterou i letos navštívilo několik desítek občanů.

O schůzi se zmiňujeme až v tomto čísle zpravodaje, protože poslední číslo zpravodaje bylo v době schůze již v tisku.

Starosta obce poděkoval občanům za pomoc při úklidu a údržbě veřejných komunikací, za reprezentaci obce (hasiči), za finanční příspěvek na nový zvon a za podporu místních hasičů a sportoviště na skládce.

Na schůzi se hovořilo o uvedení ČOV do trvalého provozu, o dobudování kanalizace na Borové, o opravě chodníků na ul. Hlavní.

Starosta obce vysvětlil občanům, proč se neuskutečnila rekonstrukce ul. Bělské (nezískání státní dotace), sdělil občanům další plány v areálu na skládce Borová (dětské prolézačky, další vrstva asfaltu na tenisovém hřišti, nové sociálky).

Na schůzi se hovořilo i o zpevnění polní cesty z Bolatic (z ul. Školní) do Borové, které by se mělo provést do konce srpna 2004, o plánech s výstavbou parkovišť (u soukromých pozemků občané nesouhlasili s prodejem), chodníku až na Borovou od hlavní křižovatky (možná realizace až po roce 2006).

Dalšími tématy veřejné schůze bylo i čištění kanalizačních vpustí (mohli by se podílet i místní hasiči), výstavba malé kapličky, atd.

Starosta informoval občany o budoucnosti hřiště v Šeču, které v současné době využívá MVDr. Holý. Protože hřiště se nachází na katastru obce Bohuslavice, požádala naše obec obec Bohuslavice o zařazení hřiště v Šeču do směrného územního plánu Bohuslavice jako hřiště a Bohuslavice přislíbily jeho zařazení do SÚP.

Také Úřad pro zastupování státu v Opavě, který obec požádala o převedení pozemků nebo jejich pronájem, sdělil obci, že se bude žádost obce zabývat.

Hlavním tématem schůze však byla budoucnost Mateřské školy na Borové, ale o ní píšeme v jiném článku.

Vzhledem k dobré zkušenosti s veřejnými schůzemi na Borové uskutečníme na podzim i veřejnou schůzi v Bolaticích.

Výstavbu v obci nezastavily ani dovolené

V průběhu uplynulých dvou letních měsíců se v Bolaticích pokračovalo s výstavbou, i když se možná některým zdálo, že to nebylo příliš vidět.

Na Borové je těsně před dokončením rekonstrukce chodníků na ul. Hlavní, bylo provedeno zpevnění polní cesty z Bolatic na Borovou, pomalu je dokončována přístavba kuchyně u koupaliště, byla vyměněna okna v obecním bytovém domě na ul. Družstevní, provedlo se odvedení dešťové vody z fotbalového hřiště.

Všichni mohli sledovat průběh realizace výstavby inženýrských sítí v průmyslové zóně, kde již první firmy začínají stavět svá nová sídla.

Dokončení této stavby plánuje obec v příštím roce, kdy zde začnou vyrábět firmy, které měly o vstup do průmyslové zóny zájem.

Budova zdravotního střediska bude otevřena až s příchodem lékaře

Na základě mnoha dotazů a žádostí občanů oslovil starosta obce lékaře ve zdravotním středisku s žádostí o možnost dřívějšího otevření budovy zdravotního střediska.

V dopise adresovaném lékařům jsme žádali o otevření budovy od 6,45 hod. (ordinace i čekárny by byly uzamčené). Chtěli jsme tak pomoci především starším občanům, kteří jsou zvyklí chodit k lékaři min. o půl hodiny dříve a postávají v zimě, dešti, horku před budovou.

O otevření budovy žádali především pacienti MUDr. J. Lebedy, pacienti ostatních lékařů navštěvují ordinace většinou později nebo na pozvání.

MUDr. Lebeda ve svém dopise, na vysvětlenou proč je středisko uzavřené, uvádí, že ani obchody a kanceláře nejsou otevírány dříve, než je oficiální zahájení provozu.

Proto nepočítá ani s odemykáním budovy zdravotního střediska. Dále sděluje, že by se občané měli naučit chodit k lékaři až od doby ordinačních hodin a ne s hodinovým předstihem. A v podstatě mu musíme dát za pravdu.

Naši lidé jsou zvyklí z minulosti navštěvovat lékaře (i další instituce) s předstihem, aby byl co nejdříve doma. A nejvíce vystávají fronty naši důchodci, kteří by měli mít dostatek času navštívit lékaře i v pozdějších hodinách.

Budova zdravotního střediska bude tedy nadále otevírána až s příchodem prvního lékaře. OÚ se pokusí ještě nadále s lékaři jednat o určitém kompromisu.

Komplexní pozemkové úpravy

Obec Bolatice požádala Pozemkový úřad v Opavě o provedení tzv. „komplexních pozemkových úprav na katastru obce Bolatice.

Vzhledem k plánované revitalizaci potoka Opusta, dokončení protipovodňových opatření v obci, obnovení některých polních cest, atd., by mělo v případě zařazení obce do plánů pozemkových úprav v roce 2005, dojít k vyrovnání státu s občany výměnami státních pozemků za pozemky občanů, které jsou určeny k výše uvedeným opatřením.

O provádění komplexních pozemkových úprav vás budeme včas informovat.

Zastupitelstvo obce schválilo v červnu přerušení provozu MŠ Borová pro školní rok 2004/2005

29. června 2004 na svém 11. zasedání schválilo zastupitelstvo obce přerušení provozu Mateřské školy na Borové v příštím školním roce.

Hlavním důvodem přerušení provozu byl nedostatek dětí přihlášených do MŠ a tím zároveň neekonomický provoz MŠ.

Do MŠ se přihlásilo pouze 10 dětí, z nichž jedno mělo nastoupit až v květnu 2005, další dvě děti měly navštěvovat MŠ pouze 5 dní v měsíci a další čtyři děti mají maminky na mateřské dovolené. A zkušenost z minulých let naznačovala, že průměrná docházka takto přihlášených dětí by byla asi 4 – 5 denně.

A ponechat provoz školky pro tak malý počet dětí by bylo nejen plýtváním financí na provoz, ale i na mzdy, protože obec by musela ze svého rozpočtu doplácet asi 150.000,- Kč na mzdy učitelky a uklízečky.

Obec doplácela i v minulosti na mzdy zaměstnanců MŠ Borová ca 50.000,- Kč, protože škole chyběly finanční prostředky. (Stát přispívá na provoz podle počtu dětí a čím je dětí méně, tím méně peněz škola dostává a chybějící prostředky pak dodává obec, pokud podpoří provoz školy). Výše uvedená částka 150.000,- Kč však již byla příliš vysoká.

Provoz Mateřské školy na Borové má být omezen pouze pro školní rok 2004/2005, protože v dalších letech (min. 2005 – 2007) by mohlo MŠ na Borové navštěvovat každoročně okolo dvaceti dětí!

Další budoucnost MŠ Borová není jen v rukou zastupitelů, ale v ochotě rodičů přihlásit dítě do MŠ.

Pravděpodobně v březnu 2005 proběhne zápis do MŠ. Všichni potenciální školáci a jejich rodiče obdrží od školy, která spravuje a řídí MŠ, dopis s pozvánkou k zápisu dětí.

A pokud se přihlásí min. 13 dětí na každodenní docházku do MŠ, bude provoz MŠ opět obnoven. Přestože obec bude asi i v budoucnu částečně vždy doplácet na provoz této MŠ, podpoří její provoz, pokud zde bude alespoň min. cca 13 dětí.

Výhodou provozu MŠ na Borové je fakt, že malé děti nemusí nikam rodiče dovážet, že děti tráví čas téměř v rodinném prostředí. Nevýhodou provozu MŠ je, že MŠ na Borové nemůže nabídnout širokou škálu kroužků, volnočasových aktivit, stejně jako saunu, tělocvičnu, odborné učebny ZŠ, jak to nabízí provoz MŠ v Bolaticích.

Děti z Borové tak v tomto roce budou navštěvovat MŠ v Bolaticích

Obec nabízela rodičům těchto dětí i zajištění dovozu dětí do MŠ, ale o tuto službu téměř nebyl zájem (pouze jedna maminka požádala o zajištění dovozu).

V současné době je v budově MŠ v 1. poschodí obnoven byt, který se bude moci užívat do 30. 6. 2005.

O příštích prázdninách se, v případě dostatečného počtu přihlášených dětí, obnoví provoz a provedou se nezbytné úpravy v MŠ tak, aby provoz MŠ splňoval veškerá hygienická pravidla i pravidla pro školské zařízení.

Čáp v Linum doslat jméno Stanislav

1. srpna 2004 ve 13,00 byl na „Čapí slavnosti „ (Storchenfest) v Linum pokřtěn čáp jménem Stanislav.

Tento čáp se narodil v Linum v roce 1999 a letos se vrátil do Linum a obsadil hnízdo na kostele, kde také vyvedl svojí rodinu.

Naší obci, jako partnerské vesnici, bylo svěřeno navržení jména mladého čápa.

Návrhu se sešlo hodně (např. Bolin, Linbo, Boceli, Boliifer, Bertík, Stanislav, atd.) a v polovině července jsme je zaslali organizátorům slavnosti a pečovatelům o čápy.

Těm se nejvíce líbilo pro spojení dvou partnerských vesnic jméno Stanislav.

Svatý Stanislav je patronem našeho kostela a náš mladý čáp se uhnízdil přímo na kostele v Linum.

Kmotry mladého čápa se stali starosta Bolatic Mgr. Herbert Pavera a paní Anne Karin Glase, která až do června pracovala v Evropském parlamentu a pochází z regionu Neuropin, do kterého náleží Linum.

Starosta popřál čápovi, aby se vždy bezpečně vrátil ze zimního stanoviště, aby se trvale vracel hnízdit do Linum a aby partnerství obou vesnic trvalo min. tak dlouho, jako život čápů (až 25 let)!

PS: OÚ děkuje všem občanům, kteří zavolali či zaslali své návrhy jmen pro mladého čápa.

Čapí slavnost v Linum

Ve dnech 30. 7. – 1. 8. 2004 navštívili družební vesníci Linum zástupci naší obce.

Starosta obce, člen rady a dechová hudba p. Jiřího Langra se aktivně při návštěvě zapojili do oslav „Storchenfestu“, která zde probíhala po celou sobotu 31. 7. a neděli 1. 8. 2004.

Starosta obce Mgr. H. Pavera spolu s paní starostkou Linum Wilmou Nickel slavnostně zahájili oslavy a úvod programu patřil naší dechové hudbě.

Program odpoledne jsme obohatili i o ukázkou našich lidových krojů (kroj Burianek) a také jsme se zapojili do módní přehlídky historických kostýmů (sl. H. Paverová, pí E. Paverová).

Sobotnímu podvečeru dala mj. říz opět naše dechovka, která vyhrávala do pochodu účastníkům slavnostního průvodu.

Také v nedělním programu Storchenfestu vystoupila dechová hudba p. J. Langra a křtu mladého čápa se zúčastnil starosta Bolatic. Celé slavnosti přálo po oba dny počasí a bohatý kulturní program i široká nabídka různých prodejců přispěli k přátelské atmosféře celého festivalu.

Čapích slavností se během obou dnů zúčastnilo odhadem okolo 5000 účastníků z okolí i nedalekého Berlína. Během návštěvy jsme se setkali jak se svými známými fotbalisty, hasiči, členy zastupitelstva, tak i s dalšími milými lidmi z Linum. Všichni pozdravují své známé v Bolaticích a těší se nejen na oficiální návštěvy u nás, ale i na soukromé návštěvy a na strávení dovolené u nás.

V příštím roce proběhne v Bolaticích setkání fotbalistů a hasičů (v rámci 100 let hasičského sboru v Bolaticích) a v Linum se v srpnu 2005 uskuteční setkání zástupců mládeže pěti druženíh vesnic (Linum, Nagykovasci, Bolatice, Rudy, Doľany), které připravuje paní starostka W. Nickel z prostředků EU. Toto setkání má sblížit mládež všech zastoupených obcí. Mladí se seznámí nejen s kulturou druhých zemí, ale společně si připraví i kulturní vystoupení pro další ročník Storchenfestu (15. ročník).

Plochu pod kulturním domem bude do konce ledna 2005 užívat Lanex a. s.

Lanex a. s. Bolatice požádal obec Bolatice o dočasný pronájem plochy pod kulturním domem z důvodu výstavby nové provozní haly.

Plochu bude Lanex užívat od konce července 2004 do konce ledna 2005 jako prostor k uskladnění palet a materiálů. Celá plocha užívaná Lanexem je oplocena, řádně označena i osvětlena.

Lanex zahájil poslední fázi svého rozvoje, a to výstavbu nové poschodové provozní haly, ve které by měla být především výroba z pletárny. Provozní hala má být odhlučněna a částečně i klimatizována.

Lanex staví novou halu z několika důvodů. Jednak potřebuje v Bolaticích rozšířit výrobu a jednak potřebuje řešit hlučnost svých provozů. U mnoha lidí se jistě objeví otázka, proč zrovna u nás pokračuje výstavba v již tak zastavěném centru obce.

I my jsme chtěli, aby se Lanex rozvíjel v nové průmyslové zóně a popř. se tam jednou celý vystěhoval.

Bohužel, situace v tomto odvětví průmyslu není jednoduchá a Lanex, aby byl nadále konkurence schopný, se stejně jako západní firmy se posunuje se svojí výrobou směrem na východ (Polsko, Slovensko, Ukrajina). V Bolaticích má výbornou základnu s nejvyspělejšími zaměstnanci. I proto nejdůležitější a technologicky nejproblémovější výroba nadále zůstává u nás.

Obec chce, aby Lanex v obci co nejvíce prosperoval. Lanex zaměstnává asi 300 občanů Bolatic, což je asi 15% práce schopného obyvatelstva. Kdyby Lanex ukončil výrobu, rázem by se nezaměstnanost v obci zvýšila z 10% na 25%.

Zároveň obec jedná s Lanexem i o realizaci opatření proti hlučnosti a snížení provozu nákladních vozidel na ul. Hlučínská, které by měly být realizovány nejpozději do roku 2006.

Kanalizace v obci nestačí odvádět přívalové deště

Bolatice čas od času sužují přívalové deště. I když obcí neprotéká žádná řeka, množství vody spadlé na území obce a okolí by naplnilo několik řek.

Obec se proti povodním chrání již od 60. let 20. století, kdy začala stavět protipovodňové hráze.

Výstavba hrází pokračovala dále od roku 1994 až do roku 2003. V budoucnu se bude připravovat oprava hrází v Důlku a za koupalištěm a plánují se další drobné stavby (zatravnovací pásy, zalesnění, atd.).

Povodně byly v Bolaticích již v dávné minulosti a o mnohých se zmiňuje i obecní kronika (30 léta 20. století).

V té době neměla obec ani kanalizaci ani hráze. Obcí protékaly potoky, které odváděly odpadní i dešťovou vodu. Zatrubnění těchto potoků v 60. letech minulého století přineslo na jedné straně zlepšení životního prostředí (pach z potoka se tak snížil), na druhé straně však kanalizace nebyla dobře propočtena na odvádění velkého množství vody. Nedostatečný průtok kanalizací a chybějící hráze způsobovaly velké záplavy v obci. A to byl důvod k výstavbě celkem sedmi protipovodňových hrází.

Hráze dnes pomáhají zachytit obrovské množství vody a ochraňují Bolatice před daleko většími katastrofami. Nikdy však nepostačí ke 100% ochraně celé obce.

Samostatná kanalizace totiž nemá takovou dimenzi, aby byla schopna veškerou vodu odvádět.

Víme, že někteří občané poukazují na to, že se problém kanalizace neřeší. Rady obce a zastupitelstva obce se v minulosti i vyní touto problematikou zabývaly, ale v současné době je však nemožné výstavbu nové kanalizace realizovat.

Důvodů je několik.

Některé úseky kanalizace jsou uloženy příliš vysoko a je obtížné položit novou kanalizaci větších rozměrů do země ze spádových důvodů.

Hlavní důvod nezačínání stavby nové kanalizace je nedostatek financí. Výstavba páteřních kanalizací větších průměrů by byla spojena s přeložkami všech sítí, s výstavbou nových cest a její náklady by vzrostly na úctyhodných 200 milionů Kč!

V současné době je nejjednodušším řešením ještě více snížit průtočnost vody hrázemi. Vzhledem k tomu, že častokrát do vpustí házejí děti různé věci a v době sušení sena hrozí jeho splavení, mohlo by nastat ucpání hrází. Obec ale k této variantě přistoupí a bude častěji kontrolovat hráze (ty se kontrolují pravidelně 1x měsíčně a při každém hlášení přívalových dešťů meteorology). Další možností jak ochránit své sklepy před zatopením, je instalace zpětných klap nebo uzavíracích ventilů na domovní kanalizační přípojky.

Problémy s kanalizacemi nemá jenom naše obec, ale každé město i vesnice, kterou protéká potok či řeka a do které stéká dešťová voda z okolních pozemků jako např. v Bolaticích.

Lidské hyeny nebo obyčejní zloději?

Trpkost, zlost i nepochopení je vidět na občanech, z jejichž hrobů mizí květiny, stromky nebo lucerničky.

I když krádeže na hrobech nejsou příliš časté, přesto člověk žasne nad tím, že je někdo něčeho takového schopen.

V minulých měsících se nejvíce ztrácely kytice, sazenice květin a stromků a občas se ztratí i lampa nebo něco jiného.

Člověk, který se něčeho takového dopustí a znesvěť tím poslední místo odpočinku zemřelého, není nic jiného než lidská hyena.

Možná se tím někdo přizívuje, možná někdo tak šetří svoji kapsu. Každopádně bychom k tomu neměli být lhostejní a pokud někoho přistihneme při krádeži, měli bychom to ohlásit na Policii.

Bud'me více všímaví a nebud'me tolerantní k lumpům, kteří nám znepříjemňují život.

Obec rovněž požádala bezpečnostní agenturu o větší kontrolu hřbitovů a připravuje i organizační opatření spojené s uzamykáním hřbitova.

Slezský maraton 2004

Bývalý občan Bolatic, dnes obyvatel města Kravař, pan Erich Rinka, je hlavním pořadatelem „Slezského maratonu 2004“, který se uskuteční 14. listopadu 2004 a povede z Kravař přes Štítinu, Smolkov, Dolní Benešov, Bolatice, Albertovec, Štěpánkovice zpět do Kravař.

Start i cíl bude u Bulky Arény a závodníky odstartuje MISS EUROPE Monika Žídková.

Přes naši obec povede závod pravděpodobně po ul. Svobody, a Ratibořská. Na ul. Svobody, kde závodníci budou mít za sebou 25 km, bude občerstvovací stanice. Maraton by měl do našeho regionu přilákat naši i zahraniční běžeckou elitu a měl by více zpropagovat celý náš region.

Závodu se můžete zúčastnit aktivně, jako běžci či pořadatelé, popř. i jako sponzoři, a také pasivně jako diváci, kteří podpoří běžce na trati.

Bližší informace najdete na internetových stránkách obce Bolatice www.bolatice.cz.

Hasiči a včelaři likvidovali desítky vosích hnízd

Bolatičtí hasiči opět prokazovali v letních měsících své schopnosti a pomáhali občanům při likvidaci desítek vosích a sršních hnízd.

Ne každý má odvahu vstoupit do míst, kde mu hrozí desítky vosích bodnutí. Členové SDH Bolatice však jsou dobře vyškolení, mají potřebnou techniku i zkušenosti s likvidací vosích hnízd.

Občané, i díky médiím, měli oprávněné obavy z bodavého hmyzu a tak byli velmi vděční za pomoc hasičů.

Velmi zdatně pomáhali občanům s likvidací vosích hnízd i místní včelaři.

Hasičům i včelařům proto patří náš obdiv a poděkování.

Členové zášahového hasičského družstva budou mít celodenní pohotovost

Od 1. října 2004 si členové zášahového hasičského družstva při SDH Bolatice, členové Jednotky protipožární ochrany č. II, vyzkoušejí do konce roku 2004 držení celodenní pohotovosti.

Obec Bolatice tak bude další obcí v regionu, která bude mít poloprofesionální jednotku hasičů (min. 4 členové). Hasiči obdrží od obce příspěvek za pohotovost a ti budou v rámci pohotovosti připraveni v obci k výjezdu a budou pečovat o hasičskou techniku.

Od příštího roku bude na pohotovost hasičů přispívat i stát ve výši 50% celkových nákladů, které se budou pohybovat okolo 350 tisíc Kč.

Stát i Moravskoslezský kraj ve spolupráci s obcí chce lépe zabezpečovat požární ochranu v obcích i regionu a připravenost hasičů k řešení různých krizových situací.

Obecní úřad přijme nového zaměstnance

Po více jak dvouleté úvaze a přípravě doporučilo zastupitelstvo o radě obce, aby přijala nového zaměstnance OÚ.

Obec Bolatice, srovnatelně s podobně velkými obcemi, má pouze uvolněného starostu obce a také nižší počet zaměstnanců.

Nový zaměstnanec, který by měl nastoupit k 1. říjnu 2004, bude mít na starosti především správcovství počítačové sítě, prezentaci obce na internetových stránkách, přípravu a zpracování žádostí o dotace z fondů EU i ČR a další.

OÚ i zastupitelstvo si od nové síly slibuje další zlepšení práce OÚ a další možnosti získávání dotací pro rozvoj obce.

Základní škola Bolatice

Školní docházku ukončilo letos 53 žáků , čeká je další vzdělávání na středních školách a učilištích.

Na gymnázia odešlo 8 žáků, na střední odborné školy a průmyslovky odešlo 16 žáků, na 4 – leté učební obory s maturitou 13 žáků a na 3 – leté učební obory 16 žáků.

Nové prostředí, noví kamarádi a spousta nových zážitků v budoucnu bude pro ně velkou změnou. Setkají se ještě s novými nelehkými úkoly, budou muset zdolávat nové překážky. Ale stejně tak jako spousta jejich předchůdců určitě najdou v životě své místo a své uplatnění.

Přejeme jim hodně štěstí, vytrvalosti a elánu do další etapy jejich života.

Jedním z posledních úkolů v hodinách českého jazyka bylo napsat proslov ke svým spolužákům, ve kterém se odrážejí jejich vlastní prožitky a názory na školní prostředí.

Můžete si přečíst dvě nejzajímavější práce.

P r o s l o v

Vážení spolužáci!

Je to neuvěřitelné, ale už je to opravdu celých devět let , kdy jsme se poprvé ocitli před školní branou. Nechte se prosím zlákat ke chvilce vzpomínání na to , co jsme za tu dobu prožili. Pamatuji se na první den ve škole. Nejvíce mi v hlavě utkvěla myšlenka, kdy si paní učitelka při pohledu na dvojčata Krejčířkových povzdechla, že neví, jak je pozná. A my si taky říkali, že to nedokážeme. Ale za pár let už je rozeznal téměř každý. Dokázali jsme se dobře sehrát a stala se z nás dobrá parta. Pomáhali jsme si, dávali si popisovat úkoly a radili jsme si u písemek. Společnými silami jsme bojovali proti učitelům, kteří s námi neměli velkou trpělivost. A pokud nám nedej bože křivdili, celou přestávku jsme tlachali, jaká to je nespravedlnost. Ale někdy jsme se hádali i mezi sebou. Například kvůli tablu.

Ovšem ten čas se již chýlí ke konci. Za dva měsíce se každý z nás ocitne úplně v novém kolektivu a prostředí. Bude to velká změna. Ale na základní školu budeme vzpomínat ještě dlouho.

Nesmím ovšem zapomenout poděkovat všem učitelům za to , co pro nás udělali. Naučili nás toho opravdu hodně. A Vám, kamarádi, přeji do budoucího života hodně štěstí. Dlouho jsem uvažovala, čím bych tento proslov ukončila. Rozhodla jsem se použít Littreův citát: „ *Ten, kdo se chce vážně uplatnit v životě, musí vždycky jednat tak, jako by měl dlouho žít, a chovat se tak, jako by měl brzy zemřít.* “ Držme se toho !

Anna KUPKOVÁ , 9.A

Milí spolužáci,

Nechte se prosím zlákat ke chvilce přemýšlení o uplynutých devíti letech na základní škole.

Čas utekl jak voda . „ Před chvílí “ jsme celí vyjevení vstoupili do toho ústavu jménem škola a teď už končíme. Člověk si myslí, že odchází navždy, ale pak zjistí, že je ve škole znova. Život je totiž jedná velká škola, kde se člověk učí ho prožít. Někteří zastávají heslo: Proč chodit do školy, když svačinu můžu sníst doma. Přesto je pravdou, že škola nám všem dala hodně. Za tu dobu jsme načerpali tolik znalostí! Ne všechny ovšem bavilo je čerpat, avšak každý v ní našel něco, co ho baví nebo k čemu má talent.

Teď máme před sebou prázdniny. Všichni si je pořádně užijeme, protože se pak rozejdeme do nových škol a začneme znova. Zase budeme stát nedočkaví a nervózní (tentokrát bez velikého kornoutu plného sladkostí) před budovou, kterou počátkem prvního ročníku začneme nazývat „ moje škola “.

Přeji vám, aby se vám tam líbilo a abyste se v ní hodně naučili. Bude to přece příprava k našemu budoucímu povolání. Jménem všech vycházejících devátáků bych chtěla poděkovat našim učitelům za jejich péči.

„ *HLAVNÍM ÚČELEM VZDĚLÁVÁNÍ NENÍ VĚDĚT , ALE JEDNAT.* “

Herbert Spencer

Veronika FRŇKOVÁ , 9.A

Setkání obcí Borová – Borovské hry 2004

V letošním roce se setkání obcí Borová uskutečnilo 500 km daleko, až na druhém konci republiky – v Borových Ladech na Šumavě, malé vesnici asi 5 km od hranic s Německem.

Jeli jsme tam v pátek osobními auty a bylo nás asi třicet. Bohužel nám moc nepřálo počasí, přšelo a byla velká zima.

Soutěže probíhaly v sobotu odpoledne na místním tábořišti a byly v duchu soužití s přírodou. Nosila se voda z řeky (na čas i množství), řezaly a vozily se klády, stavěl stan, poznávaly rostliny. Našemu smíšenému družstvu (B. Mrovcová, E. Šimoníková, P. Juretková, L. Stuchlík, P. Scheffczik, V. Vološevič) se ale mimořádně dařilo a hry jsme vyhráli.

Večer se někteří bavili u hudby, mužská část výpravy dala přednost místní restauraci „Borůvka“, kde sledovala televizní přenos z mistrovství ve fotbale.

V neděli ráno jsme se vydali domů (někteří ještě s návštěvou zámku Hluboká nebo Volyně či Hoštic z filmu Slunce, seno...).

Příští rok se cyklus setkání vrací zpět na místo svého vzniku – do Borové u Poličky.

Můžete jet s námi, moc se těšíme.

Daniela Langrová

Sbor dobrovolných hasičů Bolatice

Vážení spoluobčané,

dovolte mi abych Vás opět informoval o dění kolem „hasičiny“ nejen v naší obci.

1. srpna se konala na novém hřišti Hasičská slavnost, kde v soutěži o „Putovní pohár starosty SDH“ vyhrálo družstvo Bolatic. Na 23. srpna jsme připravili noční soutěž a 4. září dětskou soutěž, která se uskuteční v ZŠ.

Velice mě mrzí, že i přes rozsáhlou kampaň věnovanou prevenci v oblasti požární ochrany, kterou provádíme na naší základní škole a částečně i školce, došlo v naší obci (na poli v Důlku) k požáru balíku slámy. Tento požár vznikl hraním si dětí v bunkru, který si z těchto balíků postavili. Zásahu se zúčastnila jak naše zásahová jednotka, tak i HZS Opava.

Za první pololetí roku 2004 vede Severomoravský kraj „černou“ statistiku v počtu všech zásahů (celkem 7293 zásahů, loni to bylo 6986) z toho způsobených hrou dětí je 187, nedbalostí dospělých 1323 případů a planých výjezdů bylo 3514. Celkově se jedná o nárůst 4% oproti 1. pololetí roku 2003.

Prosím, aby jste se zamysleli nad těmito zneklidňujícími čísly a hlavně upozornili děti na vysoký počet planých výjezdů, kterých je tradičně nejvíc v období prázdnin.

Minimum o hasicích přístrojích

V současné době patří hasicí přístroje mezi základní věcné prostředky požární ochrany. Z celosvětových statistik, které se věnují požárům, jednoznačně plyne závěr, že přenosný hasicí přístroj, který byl použit pro hašení požáru v jeho zárodku, je účinným prostředkem v boji s ním. Hasicí přístroje mají tedy nenahraditelnou úlohu v zárodku vzniku požáru a jsou proto určeny jako prostředky pro tzv. prvotní zásah.

První hasicí přístroj zřejmě sestrojil kovorytec Zacharyáš Greyl v roce 1751. Byl jím dřevěný sud naplněný sírou. Uprostřed sudu byla uložena nádoba se střelným prachem a doutnákem. Jakmile se prach vznítil, nastal výbuch a sirné plyny zajistily hasební účinek. Od roku 1791 se pro hašení začala užívat směs síranu železa, kamence, krevele a hlíny. Od roku 1846 se začaly vyrábět hasicí krabičky plněné směsí ledku, síry a uhlí.

Koncem 19. století se nejrozšířenějším hasicím prostředkem staly hasicí granáty. Vymyšleny byly v Americe, vyráběly se však i v Evropě, zejména v Německu. Byly to skleněné nádoby o obsahu 0,5 až 1,5 litru převážně roztoku kuchyňské soli, čpavku, chloridu vápenatého. Po dopadu granátu na hořící předmět se skleněný obal rozbil, voda se z roztoku rychle odpařila a chemická látka pokryla hořící předmět tenkým povlakem, který bránil přístupu vzduchu.

Na začátku 20. století vyráběla hasicí granáty i česká firma Labbe. Ve skleněném granátu byl roztok kuchyňské soli a amoniaku. Uvnitř nádoby byla skleněná baňka s kyselinou solnou. Po vhození granátu do ohně se obě nádoby rozbily, následně došlo ke spojení obou tekutin a uvolňování plynů potřebných k hašení.

Požár můžeme definovat jako fyzikálně-chemickou reakci, při které se vybavuje teplo a světlo. Proces požáru ovlivňují tři základní faktory - hořlavá látka, oxidační prostředek (nejčastěji vzdušný kyslík) a zápalná teplota. V prostředí, ve kterém žijeme je zastoupení prvních dvou faktorů - hořlavé látky a vzdušného kyslíku, téměř neustálé. K požáru potom dochází při působení dostatečně silného iniciačního zdroje. Velikost iniciačního zdroje je závislá na struktuře hořlavé látky. Nejsnadněji zapalitelné jsou plynné hořlavé látky, následují hořlavé kapaliny a tuhé hořlavé látky. Zápalné zdroje jsou velice různorodé, ze statistik požárů jsou nejčastějšími iniciátory elektrický proud, otevřený plamen, tření a cigaretový nedopalek.

Správná volba hasicího přístroje v boji se začínajícím požárem je podmíněna druhem hořlavé látky. Dle druhu hořlavé látky rozlišujeme tzv. třídy požáru.

Třída požáru A - požáry pevných hořlavých látek. Jedná se zejména o dřevo, papír, slámu, uhlí, gumu, textil, plast apod. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **vodní, pěnové a práškové**.

Třída požáru B - požáry hořlavých kapalin. Jedná se zejména o benzín, naftu, oleje, barvy, alkohol apod. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **pěnové, práškové a halonové**.

Třída požáru C - požáry plyných látek hořících plamenem. Jedná se zejména o propan-butan, zemní plyn, svítiplyn, acetylen, metan, vodík atd. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **práškové, přístroje s náplní CO₂ (oxidu uhličitého) a halonové**.



pěnový



plynový



práškový



sněhový



vodní

hasicí přístroj hasicí přístroj hasicí přístroj hasicí přístroj hasicí přístroj

Další důležitou podmínkou pro rychlé použití přenosného hasicího přístroje je jeho správná instalace. **Hasicí přístroj umístíme tak, aby byl snadno viditelný a volně přístupný.** Rukojeť hasicího přístroje zavěšeného na svislé stavební konstrukci musí být nejvýše 1,5 m nad podlahou. Hasicí přístroje umístěné na podlaze nebo jiné vodorovné stavební konstrukci musí být vhodným způsobem zajištěny proti pádu. V dopravních prostředcích a na strojích se hasicí přístroje umísťují tak, aby nemohly ohrozit bezpečnost osob. K označení místa uložení hasicího přístroje je určena bezpečnostní značka (tabulka) "Hasicí přístroj".

Počet hasicích přístrojů a správný druh s ohledem na využívání objektu nebo provozu vychází v současné době z požárně – bezpečnostního řešení stavby. Množství a typ hasicích přístrojů se v tomto případě stanovuje výpočtem.

V prostorách a zařízeních, u nichž nebylo stanoveno množství, druh a způsob vybavení věcnými prostředky PO, se zabezpečují a instalují hasicí přístroje na každých započatých 200 m² půdorysné plochy podlaží objektu. Každý hasicí přístroj musí být opatřen typovým štítkem, který kromě jiných údajů (název výrobce, datum kontroly, jméno a identifikační číslo revizního technika, všeobecné

informace, atd.) musí obsahovat vyobrazení jak hasicí přístroj uvést do činnosti, na jakou třídu požárů je vhodný a na co nesmí být použit (například hašení elektrických zařízení pod napětím apod.) .

Hasicí přístroj, aby splnil svoji funkci, musí být v řádném technickém stavu. Provozeroschopnost těchto prostředků požární ochrany bývá velice často podceňována. Kontrola hasicího přístroje se provádí v rozsahu a způsobem stanoveným právními předpisy (vyhláška č. 246/2001 Sb., o požární prevenci). Kontrolu, opravy a plnění hasicích přístrojů mohou právnické osoby a podnikající fyzické osoby provádět jen podle postupů stanovených výrobcem a jen prostřednictvím odborně způsobilých osob, které vlastní doklad opravňující k uvedeným činnostem. **Kontrola hasicích přístrojů se provádí nejméně jednou za rok.**

O provedené kontrole hasicích přístrojů vystaví oprávněná osoba záznam, ve kterém uvede základní údaje o kontrole, číslo dokladu a jméno osoby provádějící kontrolu, typové označení a výrobní čísla nádob hasicích přístrojů a výsledek kontroly. Hasicí přístroje, u nichž nebyly zjištěny závady, opatří osoba provádějící kontrolu kontrolním štítkem a plombou s datem kontroly.

Na závěr tohoto příspěvku je nutné připomenout, že většina vzniklých požárů se postupně nekontrolovatelně rozrůstá, od malého zahoření může požár během krátké doby nabýt obrovských parametrů, při kterých dochází nejen ke ztrátám na majetku, ale i na životech a zdraví osob. Právě pro začínající požáry jsou určené hasicí přístroje, které mohou toto nebezpečí odvrátit. **Nepodceňujeme tedy vybavenost objektů přenosnými hasicími přístroji a dbejme na to, aby kdykoliv při náhlém použití byla zajištěna jejich provozuschopnost.**

Lukáš Balarin

Sbor dobrovolných hasičů Borová.

Zdravíme všechny příznivce hasičského spolku a všechny ostatní občany naší obce. V létě máme sezónu v hasičského sportu, která u nás vrcholí pořádáním této soutěže.

Hasičská slavnost na Borové se konala v neděli 11.7.2004. Za proměnlivého počasí se sešlo celkem 30 družstev z našeho okresu i větší dálky. Soutěž mužů probíhala dvoukolově. V 1.kole se soutěžilo o putovní pohár, v 2.kole o peněžní odměnu. Ženy soutěžily jednokolově. Snad vlivem Myslivecké slavností na Křemenkách byla účast diváků menší. Občerstvení bylo zajištěno a kdo přišel ten se bavil. Pršet začalo naštěstí až okolo 17,00 hod., kdy soutěž již končila. Výsledky byly následující:

Muži 1.kolo:

1.Bartovice I.	15,37s
2.-3.Bolatice	15,67s
2.-3.Vrbice II.	15,67s

(Borová I se umístila s časem 19,18 s na 9 místě, Borová II s časem 22,5 s na 15. místě).

Muži 2.kolo:

1.Vrbice II.	15,75s
2.Bartovice I.	16,92s
3.Sudice	17,41s

Kategorie ženy:

1.Lesní Albrechtice	19,38s
2.Borová	19,59s
3.Vřesina	22,46s
4.Rohov	25,57s

U hasičského sportu ještě chvíli zůstaneme. Existuje zde individuální disciplína - překážkový běh. Naše členka Kristina Juretková postoupila až na mistrovství republiky ČR v dorostu, kde v silné konkurenci 98 soutěžících obsadila pěkné 9. místo. Srdečně blahopřejeme a děkujeme.

V sobotu 7.8.2004 jsme uspořádali na hřišti na Borové karneval. Hrála skupina D-ROCK. Počasí vyšlo. Občerstvení bylo zajištěno. Kdo přišel nelitoval. Opět jsme obohatili kulturní život naší osady.

Na závěr jedno malé pozvání. V pátek 3.9.2004 pořádáme již po několikáté noční hasičskou soutěž. Zveme všechny občany k hojné divácké účasti.

Za SDH Borová: Ing. Rudolf Stavař - jednatel.

Super Star

SuperStar toto slovo je známo snad každému občanovi. Toto slovo se skloňuje ve všech pádech. Hlavně je spojeno se soutěží Česko hledá super Star, která nedávno skončila. A díky této soutěži se zase pár lidí ukázalo na televizních obrazovkách a stalo se slavnými a populárními. Nechci k této soutěži nic psát, ani chválit a ani kritizovat - to nechám na každém z nás, aby posoudil tuto soutěž. Je pravda, že písně, které nyní natáčejí (TOP 10 - finalistů) jsou pěkné.

Ale tak mne napadlo, my sledujeme televize. A často se chceme rovnat k nějakému ideálu, chceme být tak „superní“ jako on a nebo ona. Ale asi málokdo si uvědomuje, že je každý z nás jiný, dokonalý a „superní“. Kopie už není to, co originál. Každý člověk i super Star mají své kladné i záporné stránky. A můžeme pozorovat lidi okolo sebe, jak čtou časopisy, jak poslouchají rádia, dívají se na televizi, jak si pobrukují známé i méně známe písně. A samo o sobě to není špatné.

Zlo přichází tehdy, kdy sebe podceňujeme a ty „Super Star“ přeceňujeme. Mnoho lidí se podceňuje a je to škoda, ale v tom je role každého z nás, abychom se podrželi, abychom se povzbudili, abychom podali pomocnou ruku. Lidí z televize si všimneme hned, když okolo nás projdou, ale uvědomme si kolik projde okolo nás každý den lidí, projdou, aniž si jich všimneme. Maximálně si všimneme někoho, kdo má něco speciálního - jiný účes, jiný oblek.. prostě člověka, který vybočuje z řady všednosti.

Málokdo si všimne a usměje se, když si děti hrají na pískovišti, nebo když jdeme do obchodu a paní prodavačka s milým úsměvem nás vítá, i když jí do zpěvu není, nebo člověka, který nás zdraví a přitom se usměje. Není pozdrav jako pozdrav.

A tak si važme sebe a budme trochu více vnímavější. Všimějme si svého okolí, lidí okolo nás. A z pohybů, z očí, z výrazů obličeje (tzv. neverbální komunikace) se dá toho hodně vyčíst. Svět je hektický a stresující, každý den se probouzíme do nových a nových problémů, ale nic nás to nestojí ani nás to nezdrží, když po cestě k autobusu si všimáme lidí okolo nás, usmějeme se a pozdravíme, podáme někomu ruku, popovídáme si na chvíli. Člověk má hned lepší pocit, zaplní nás takové teplo. To teplo je lidství - je to láska, důvěra, víra i naděje v sebe a v druhé lidi. Tyto ctnosti jsou vzácné, važme si jich a čerpejme z nich a dávejme je. A svět bude zase o něco krásnější. Co říkáte...

Kamil Kupka



Ohlédnutí...

Farní tábor 2004

Letos jsme zavítali do vesničky Spálov ve dnech od 2.7. - 11.7.2004. Tábora se zúčastnilo 30 dětí (27 z Bolatic a 3 z Malenovic), 7 vedoucích a 2 kuchařky.

Letošní úkol tábora byl jasný: Zlý čaroděj Noruas ukradl kouzelnický amulet, v kterém je skryta část síly dobrých kouzelníků světa. Kouzelnická rada proto neváhala a do boje proti čarodějovi pozvala 30 mladých lidí, aby pomohli. Čarodějnický výcvik tedy mohl začít. Již v pátek jsme se řádně připravili, vyrobili kouzelnické obleky a klobouky. A pak se to rozběhlo. Během dalších 8 dnů jsme plnili různé kouzelnické zkoušky, kterými byly např.: naučit se vařit kouzelnický lektvar, dobýt kouzelnický plášť, prokázat sílu kouzelníka, naučit se tajnou řeč, bránit vlastní území před protivníky, vyrobit kouzelnický náhrdelník, podstoupili jsme i kouzelnickou olympiádu, a jednou v noci jsme šli hledat čarovnou růži. Kromě toho jsme se vydali i na celodenní túru (asi 15 km). A ke konci výcviku nám Noruas unesl hlavního čaroděje - Merlina. V těžkém boji jsme jej získali zpět. Mapa, kterou pak Merlin našel, nám ukázala cestu k amuletu...

Zvítězili jsme, i když ne tak docela. Noruase jsme vlastně neporazili: na Zemi bude zlo vždy, nikdy nezmizí, jen se schová a zase někdy vyleze. My, dobří čarodějové a čarodějnickí učni jsme se snažili být na sebe hodní, a tím jsme Noruase zahnali do úzkých. A doufám, že toto jsme si odnesli i do dalších dnů našich kouzelných životů...

Závěrem: děkuji všem vedoucím za trpělivost a ochotu, kuchařkám za obětavost a neuvěřitelnou odvahu navařit 40-ti hladovým krkům. A v neposlední řadě děkuji všem sponzorům, kteří velkou měrou přispěli ke zkvalitnění táborové pohody: fa Azpek, pan Alfréd Feilhauer, TS Bolatice (pan Alfred Solich), fa Klemens, paní Alžběta Kramářová, paní Marie Fusová. Díky patří také rodičům, kteří přispěli do společné kuchyně. Všem děkuji...

*vrchní kouzelník Merlin,
Patrik Vehovský*

(bližší informace o táboru na stránkách farnosti: www.farnost.bolatice.cz)

Nový kněz

Po ročním působení v naší farnosti ukončil svůj pobyt mezi námi otec Mgr. Jan Vecheta. Rozloučil se s farníky při bohoslužbě v sobotu 24. července a v neděli 25. července. Jeho novou farností jsou Domaslavice ve frýdeckém děkanátu. Přesto, že u nás pobyl pouze jeden rok, dokázal nás svou laskavostí, dobrotou, ochotou a vstřícností přiblížit k Bohu.

Při úterní bohoslužbě 27. července jsme přivítali nového kněze naší farnosti otce Mgr. Przemyslawe Antoniho Traczyka, který pochází z Varšavy. Do naší farnosti přichází z farnosti Nový Jičín, Libhošť a Šenov u Nového Jičína. Přejeme mu, aby skrze přijetí darů Ducha svatého nás trpělivě a s moudrostí vedl k Bohu.

Co nás čeká ...

Podzimní výlet s dětmi farnosti se uskuteční v sobotu 4. září. Navštívíme Hornické muzeum v Petřkovicích.

Další sobotu 11. září se ve Šternberku koná ministrantská pout' pro ministranty celé diecéze.

Již tradičně se 14. září zúčastní naši farníci poutě ke Svatému Kříži ve Wielkých Petrowicích.

V první polovině září bude budován bezbariérový přístup do našeho kostela sv. Stanislava.

V sobotu 25. září se setkají na Hostýně členky celosvětového hnutí Modlitby matek.

Sestry Dobrého Pastýře navštíví naši farnost v neděli 26. září a po bohoslužbách budou nabízet k zakoupení výrobky, vyrobené v jejich dílnách.

Měsíc říjen je měsícem modlitby růžence. Růženec Radostný, Bolestný a Slavný byl před dvěma léty obohacen o růženec Světla.

Udílení svátosti nemocných bude při bohoslužbě v sobotu 9. října a v neděli 10. října.
Při příležitosti svátku sv. Hedviky bude v pátek 15. října sloužena mše svatá v německém jazyce.
Naší farnosti byla určena neděle 24. října jako den modliteb za seminář v Olomouci.

*Za Římskokatolickou farnost
Edita Moravcová*

Simpsnova poušť

Je něco málo po poledni a slunce jako na dlani. S Kevinem rychle natahujeme plachtu mezi dvě tyče, a jeho terénní vůz. Tento přístřešek je jediným možným útočištěm před všudypřítomným horkem. Na večer je na programu schůzka všech účastníků závodu, včetně jejich doprovodných posádek a organizačního štábu.

Hlavním tématem je pitný režim. „Pít, pít a zase pít“, ozývá se z úst šéfa závodu, který zároveň připomíná, že v minulosti zde teploty dosahovaly až 47°C. Na to, že je teprve jaro, to není zrovna málo, napadlo mne.

Domlouvá se společná frekvence vysílaček doprovodných posádek, specifikují se možná úskalí pro řidiče a na závěr se rozdávají startovní čísla. Číslo 15 je pro mne.

Uléhám jako jeden z posledních a hlavou se mi honí nejrůznější myšlenky. Nejvíce však myslím na svá záda. Ta rozhodnou.

1.den

Vstávám velice brzy. Ve 4.45 jsem na nohou a první co dělám, je pevný stisk předního a zadního kola. V klidu odcházím na snídani do Bruceho stanu. To je ještě tma a musím říct, že i zima. Kevin mezi tím balí náš „tábor“. Začínám se rozcvičovat a dostávat se do provozní teploty.

5.30 odjíždí první kolona vozidel a s nimi i Kevin. Já mám ještě půl hodiny čas. Protahuji se, poklusávám a cítím stoupající nervozitu. V 5.50 odněkud slyším mé jméno. „Dali“, ozývá se z místa startu. Odcházím na váhu. 58 kg, jsem bezkonkurenčně nejlehčí! Vážením závodníků se sleduje úbytek jejich tělesné váhy. Jdu zpátky do klusu. A to už se obloha zabarvuje do oranžova. Zase mě volají. Poslední dobíhám na start. Odpočítávají se závěrečné vteřiny. „Go”!

„Smečka” se dává do pohybu. 32 členný peloton vyráží směrem ke slunci a ukrajuje tak první metry pískem z oněch 592 km. Nájezd na první dunu, písčnou vlnu navátou větrem a rázem všichni řadí na lehčí převod. Ti, kteří to nestihli, seskakují a jednoduše běží. Tak to byla ta první, ale dnes jich má být 400! Vychází slunce, ale já přesto cítím chlad. A nejen ten. Ozývají se i záda. Bolí! Předjíždí mě pár jezdců. Držím se za nimi a snažím se odkoukat techniku jízdy v písku. To je jediné, o co mi dnes půjde. Zjistit správnou techniku jízdy a ušetřit co nejvíce sil na zítřejší ranní etapu. Jednou dokonce bloudím, to když nevědomky sjíždím z trasy a mířím někam do prostoru... S mizernými pocity dojíždím do cíle, bolest je vše, co jsem vlastně vnímal. Žádný písek či horké slunce, ale těžce snesitelná bolest zad! To stejné se opakuje i v odpolední etapě, po které téměř neumím chodit vzpříma.

Ignoruji večerní vyhlášení výsledků a raději zvažuji co dál. Snižuji sedlovku o 1cm, a myšlenkami se přesouvám na zítřek. Kevin mi mezitím hlásí, že jsem dnes dvakrát dojel sedmý.

2.den

Na to, že jsem včera neuměl chodit vzpříma, se cítím v pohodě. Po poradě s Kevinem upouštím z pneumatik vzduch, abych tak lépe projížděl úseky s hlubším pískem, který se dnes má objevit. Obecně se říká, že dnešní ranní etapa je rozhodující. Je totiž nejtěžší. Kdo ji dojede celou, má velkou šanci dojet celý závod. „Zkus to zajet sprintem”, radí mi Kevin. „Prostě to kolo nakopni, prolet’ pískem a zastav se až v cíli”, pokračuje. Hmm, 70 km sprintem. Dobrý vtip! Faktem však je, že pokud tak neučiním a má rychlost klesne pod 13 km, dojede mě sběrný vůz a já budu penalizován. Tahle myšlenka nepřichází v úvahu! Mám natrénováno 10000 km, jsem nejlehčí a mám skvělé kolo. A navíc mám Kevina!

Třetí etapa nezačíná nejlépe. Ostré slunce svítí přesně do očí. Má tak za následek několik pádů oslněných jezdců a málem jsem měl pád i já. Jen stěží jsem vybral prasklinu v jinak na kost vyprahlé a tvrdé hlíně, která se nečekaně objevila při strmém sjezdu. Sázka na měkčí pneumatiky se vyplácí. Opravdu mi to jede. A záda? Vypadá to tak, že se přizpůsobují. Začíná se mi ta poušť líbit. Na startu nás

bylo 32, teď jsem však úplně sám. Nikde nikdo. Jen písek, slunce a vyjetá stopa v písku. Jsem zrovna na vršku duny, když se otáčím za sebe, pak zpět do předu a alespoň na chvíli se snažím pomyslet na zdejší nádheru a ne jen na závodění. Konečně někoho vidím! Občas se k němu přiblížím, aby mi vzápětí zase ujel, či úplně zmizel. To ne záleží na tom, kdo z nás zrovna na dunu "šplhá", či po ní plachtí dolů, ale především na vrstvě písku. Je to pár km do druhé občerstvovací stanice, ty jsou na každém 20 až 25 km. Z itineráře vím, že po ní následuje odbočka doleva, směrem k jedinému eukalyptu, stromu široko daleko. Dobře bude, že se odkloním od slunce, za to mě však čeká dlouhý rovinatý úsek, na kterém budu v nevýhodě díky své muší váze. Vzpomenu si na Kevina a "letím" pískem. Nezastavuji se však až v cíli, ale na občerstvovače, jinak bych byl diskvalifikován. Musím si vzít plnou láhev a pak až pokračovat. A tady také dojíždím onu občas mizející postavu na kole. Zatím co já si pouze měním láhev, on si bere vodu do zásobníku v málem batohu, s čímž já nemíním ztrácet čas a okamžitě upaluji vpřed. Blížím se k zatačce, první snad po 40 km. Nutné snížení rychlosti využívám k napití a kontrole situace za mnou. Teď pro změnu ztrácí David, tak se onen cyklista jmenuje. Je však váhově těžší, což na rovině, která nás teď čeká a hlavně bez písku, hraje v jeho prospěch. Zrychluji na hranici bezpečnosti. Cítím, jak kolo místy ujíždí do strany, "ustřeluje". Sporadický písek působí jako led, do té doby, než je vystřídán tvrdými, za sebou úzce navazujícími vlnami z ujetého písku. Míjím opuštěný, oplocený strom, párkrát nahoru a zase dolů, až konečně povolují své svaštělé celo. Zelená vlajka se žlutým boxujícím klokanem mi signalizuje 1 km do cíle. Tím projíždím na třetím místě, nutno říci, že k údivu všech přítomných. Vážím se a zjišťuji, že mi schází 2 kg váhy. Se sítkou na hlavě proti neskutečně dotěrným mouchám odcházím do stínu a těším se na první dávku těstovin a samozřejmě něco tekutého.

Mám skvělý čas, jenž mi umožní dlouhý odpočinek. Druhá dnešní etapa začíná ve 2 hod. odpoledne.

Dalibor Kupka

Nohejbalový turnaj

19. 6. 2004 se zúčastnili bolatičtí nohejbalisté turnaje trojic v Píšti v sestavě Jarek Loskot, Petr Loskot, Alfred Kolarčík a Milan Řehoř.

Z 16 mužstev naši borci skončili celkově druhí, když pozdější vítěze porazili již ve své skupině, ale v závěrečném finále jim porážku nohejbalisté z Bohuslavic oplatili.

Alpy

Ve dnech 2. 7. – 6. 7. 2004 se vydali do Rakouských Alp dva naši turisté Josef Blokeš a Alfréd Kolarčík.

Podařilo se jim v neděli 4. 7. 2004 v 9,00 hodin ráno zdolat nejvyšší horu Rakouska Grossglockner vysokou 3 798 m.

V pondělí 5. 7. 2004 v oblasti Granatspitze Gruppe zdolali ještě vrchol WornBlick vysoký 3 088 m.

11. 5. – 27. 5. 2004 Euro 2004 Portugalsko

Vyjeli jsme v pátek v 18,00 hodin z Bolatic. Trasa vedla přes Rozvadov, Německo, Francii. Tady jsme udělali půldenní zastávku na světoznámém poutním místě v LURDECH. Večer jsme pokračovali dál přes Španělsko do Portugalska krásného města Aveira 70 000 obyvatel.

Už před městem nás vítal nádherný fotbalový stadión, na kterém jsme hráli dva zápasy s Běloruskem a Holandskem. V Aveiru jsme měli ujetu 3150 km. V Portugalsku jsme se podívali na stadiony v Portu a Lisabonu. K velkým zážitkům patřilo vidět fanoušky Holandska, Anglie, Chorvatska, ale Češi byli také vidět všude.

Naším cílem nebyl jen fotbal, ale taky hory. Navštívili jsme nejvyšší pohoří Portugalska – Siera de Estrela. Tato oblast je dnes jediným lyžařským centrem v Portugalsku. Na nejvyšší portugalskou horu, TORRE 1993 m nad mořem, se jezdí autem.

Jednodenní zastávku jsme měli ve Fatimě. Dvoudenní v Lisabonu. K obrovským zážitkům patřili kočovní cikáni v jižním Portugalsku. Pak jsme zamířili přes Španělsko na Anglický poloostrov Gibraltar. Návštěva jeskyní, muzea a volně žijících opic byla jedinečná. Z Gibraltaru jsme viděli pevninu Afriky –

Maroka, ovšem na jednodenní návštěvu Maroka nebyl čas. Krátkou zastávku jsme měli na Malagou v městečku Tore de Mar, myslím, že je to družební město naší školy. Pokračovali jsme celým jihem Španělska přes Morcii, Valencii, Barcelonu, Coste Brava, přejezd do Francie, Německo, Rozvadov a Bolatice.

Celkem jsme ujeli 8200 km. Jeli jsme dvěma auty po 3 lidech. Benzín plus dálniční poplatky nás přišli na 7.500,- Kč/osoba. Noclehy Campig asi 2.300,- Kč/osoba, 1 nocleh asi 3,5 Euro/osoba. Vstupenka na fotbal stála 1.300,- Kč. Toť vše za turisty.

Pavel Heider.

Klub seniorů

Klub seniorů se za poslední dva měsíce sešel několikrát a to 24. června 2004 na Křemenkách, kde byly pozvány členky Klubu Seniorů z Chuchelné a kde jsme spolu setrvaly v družné besedě až do pozdních večerních hodin. Dne 8. července 2004 jsme uskutečnily zájezd na sv. Kopeček – návštěva ZOO a návštěva chrámu. Další trasa vedla do Bystrovan, kde jsme si prohlédly areál, poseděly u občerstvení v krásném prostředí. Při zpáteční cestě jsme navštívily Olomouc – prohlídka města a orloje. Návrat byl ve večerních hodinách.

Plánované posezení 29. 7. 2004 ve Skanzenu se neuskutečnilo pro nepříznivé počasí, proto jsme se sešly na hasičárně.

Další akce našich členek Seniorů: Dne 19. srpna 2004 se naše seniorky zúčastnily v Hlučíně III. Ročníku mezinárodního folklórního festivalu HLUČÍN 2004, který se konal na hlučínském náměstí za účasti Polska – folklórního souboru STRZECHA, Slovenska – folklórní soubor LIPTOV a dětského folklórního souboru HLUBINKA z Ostravy. Naše seniorky byly kladně hodnoceny pořádajícím Kulturním centrem Hlučín.

V sobotu 21. 8. 2004 jsme vystoupili při slavnosti Dožíněk. Další plánovaná účast klubu seniorů je na setkání KOLAJA v Hati v listopadu tohoto roku.

Slezsko německý svaz Bolatice

I když je doba dovolených, přesto náš svaz vyvíjí činnost. Náš smíšený pěvecký sbor pilně nacvičuje na své podzimní vystoupení. Jedná se o vystoupení v Ratiboři a dále se zúčastní Česko – německých kulturních dnů v Krnově. Také naše mládež se připravuje i když v omezené míře na setkání s mládežnickou skupinou z města Roth v Bavorsku SRN. Toto setkání má nejen význam kulturní a společenský, ale je zde zájem na udržení bližších kontaktů z obou stran dlouhodobě.

Děti a vnuci, našich členů, jako každoročně, využívají možnost letních táborů. Jedná se nejen o tábory jak u nás v Česku, ale také některé děti se zúčastňují táborů v SRN a to v Bad Kissingen a Burg Honenberg. Na těchto táborech se děti obou národů seznamují při společných hrách, navazují osobní kontakty, které udržují po celý rok výměnou dopisů. Tímto jsou velkým přínosem při výuce německého jazyka.

Náš svaz nezapomíná na seniory, kteří mají možnost třítydenní lázeňské léčby. V letošním roce se jedná o lázně Klimkovice, Jeseník, Karlovy Vary a Jáchymov. Tento lázeňský pobyt je finančně zajištěn Česko – německým fondem budoucnosti v Praze. V letošním roce se zúčastní z našeho svazu lázeňské léčby 10 členů.

Dále mají možnost naši senioři zúčastnit se týdenního pobytu na seminářích v Malé Morávce, v Karlově, v Šilheřovicích, v Chebu, v Moravské Třebové a v Nové Vsi u Příbrami. Tyto semináře mají pro seniory význam nejen kulturního a společenského vyžití, ale jsou také přínosem k rozšíření vědomostí formou zajímavých témat.

Výbor Slezsko německého svazu v Bolaticích se pravidelně schází i v době dovolených a řeší své organizační záležitosti. Po dohodě s vedením obecního úřadu byly vypracovány tři sociální programy, financovány velvyslanectvím SRN. Jedná se o bezbariérový vstup ke kostelu v Bolaticích pro handicapované občany, vybavení klubovny německé menšiny a zařízení rehabilitačního centra pro seniory svazu. Výbor si je vědom, že finanční prostředky jsou omezeny proto nemůžeme předpokládat realizaci všech programů. Věříme, že naši zástupci v ústředním orgánu udělají vše pro jejich realizaci.

Stále více našich spoluobčanů se zajímá o získání německého státního občanství, nejen pro sebe, ale také pro své děti, aby měli možnost získat práci v zahraničí. Pro velký zájem získání německého občanství se doba vyřízení stále prodlužuje – jedná se o tři roky i déle. Velmi důležité k získání občanství je umět se domluvit.

Začíná nový školní rok, proto upozorňujeme rodiče, aby své děti včas zapsaly do výuky německého jazyka. Znalost německého jazyka je velmi důležitá i z hlediska historického a geografického. Možnost výuky němčiny mají děti již od třetí třídy. Náš svaz nabízí výuku německého jazyka i starším občanům, a to jak začátečníkům, tak pokročilým.

*Za výbor svazu:
Jindřich Zajíček, Krohe Peter*



1.10 2004 BOLATICE KD

Projekt „Moje droga“ vychází z iniciativy mladých lidí z Hlučínska (Kravaře, Bolatice, Dolní Benešov), kteří reflektují své okolí a způsob života svých mladších vrstevníků, snaží se svou tvořivostí poukázat na určité problémy současné společnosti a zároveň rozvinout diskusi na dané téma. Drogy k problémům bezesporu patří, zvláště když uvážíme, jak často si k nim v posledních letech mladí lidé nacházejí cestu a jak snadno se stávají součástí jejich životního stylu

Tento problém, před nímž někteří raději zavírají oči a nebo jej řeší restrikcí a zákonným postihem obětí drog, se skupina realizátorů projektu snaží prezentovat jako negativum celé konzumní společnosti, z jejíhož podhoubí vše vyrůstá a nikoliv jako odsouzení závislé mládeže či snad propagaci drog. Tvůrci projektu si nekladou za cíl situaci vyřešit nebo někomu radit, nýbrž jistým způsobem rozvířit hladinu veřejného mínění a vynést na světlo zakořeněné neduhy hlubin duše jedince i celé společnosti.

Projekt chápe pojetí drogy v širším slova smyslu („závislost“) jako jakési lidské přirozenosti či potřeby) a chce je představit prostřednictvím kulturních, společenských a osvětových akcí. Poukazuje jak na negativní „závislost“ (droga jako taková zůstane mj. důležitým tématem), tak nabízí jejich vhodnější alternativy (tvořivost, hudba, cestování, sport, láska a duchovní hodnoty).

Projekt svou rozsáhlostí chce oslovit nejen děti a mládež, ale také širokou veřejnost (rodiče, učitele, zastupitele obce apod.) a upozornit na problematiku, která není pouze fenoménem velkých měst, ba naopak stává se čím dál aktuálnější rovněž v podmínkách malých obcí. Zužuje problém na konkrétní prostředí a pokládá otázku, zda-li obec a obecní instituce dávají mladým dostatečnou a adekvátní možnost vyžití v kultuře, v zájmové činnosti či duchovním životě odpovídající potřebám současné generace. Zároveň projekt umožňuje místním mladým lidem projevit svůj názor, realizovat své představy a pocity tvůrčím způsobem, dávajícím vzor nebo ukazujícím cestu ostatním. Jako méně podstatným ne však opomíjeným aspektem projektu je, osvěžit a posílit kulturní život na Opavsku.

Cíle projektu:

umožnit mladým tvořivým lidem prezentovat svou tvorbu a nabídnout prostor k seberealizaci (hledat nové talenty)

- oslovit mladé lidi prostřednictvím doprovodných kulturních a osvětových akcí, seznámit je s problematikou drog a návyků na ni
- poukazovat na různé životní styly mladých lidí jako alternativy ke konzumnímu způsobu života
- zapojit do projektu co nejvíce mladých lidí (prostor pro seberealizaci, vzor ostatním)

- nastolit problematiku drog a konzumního způsobu života v podvědomí široké veřejnosti – rodičů, statutárních orgánů v obcích, škol a institucí pro trávení volného času dětí a mládeže
- prezentovat vhodným způsobem samotný projekt

Realizační tým projektu tvoří skupinka mladých nadšenců, kteří s dětmi a mládeží určitým způsobem pracují, případně se s nimi setkávají a vnímají destruktivní způsob trávení volného času místní mládeže a problémy, které mnozí nevidí nebo vidět nechtějí. Zároveň jsou tvůrčími a snaží se prezentovat své dílo a celou akci připravují bez nároku na honorář.

KDO BUDE „MOJE DROGA“

Eva Slaninová, Petra Dudová, Jan Rataj, Jiří Moravec, Martin Vitásek, Jirka Bělák, Zuzana Bočková, Martin Slanina, Radim Koudela, Gabriel Duda, Gita Jechová, Hans, a další

Za real. Team GABRIEL DUDA

Výzva

Obecní úřad Bolatice žádá občany o zaplacení všech poplatků, které nemají ještě v letošním roce zaplacené.

Jedná se o:

- vyúčtování za vodné a stočné rok 2003
- zálohy na vodné a stočné rok 2004
- poplatek za svoz komunálního odpadu rok 2004
- poplatek ze psů rok 2004

Zaplacením těchto poplatků na základě této výzvy ušetří obecní úřad za poštovné za rozeslání upomínek, které jak víme není nejvyšší.

Zároveň žádáme občany o vrácení podepsaných dodatků za odběr vody.

Občany, kteří neuzavřeli s obecním úřadem smlouvu za odvoz komunálního odpadu na rok 2004 upozorňujeme, že pokud tak neučiní do 17. 9. 2004, nebude jim komunální odpad odvážen.

Dále upozorňujeme občany, kteří některý z poplatků nezaplatí ani po obdržení upomínky OÚ, že jim bude k poplatku naúčtováno penále a dlužná částka bude vymáhána prostřednictvím soudu.

Spalování sušiny ze zahrad a polí na volném prostranství je zakázáno!

Obecní úřad Bolatice upozorňuje občany, že je zakázáno pálení sušiny ze zahrad a polí (větvě stromů, suché květiny, suchá bramborová a okurková nat', apod.)!

Vyplývá to ze zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a z „Obecně závazné vyhlášky č. 2/2002 o systému shromažďování sběru, přepravy, využití a odstranění komunálních odpadů na území obce Bolatice.

Porušením zákona a vyhlášky může být občanům udělena několikatisícová pokuta!

Obec musela opět takovýto článek zveřejnit, protože již v srpnu někteří občané začali pálit sušinu na svých zahradách a ostatním to samozřejmě vadí.

Veškerý biologický odpad ze zahrad (větvě stromů, zbytky květin, bramborové a okurkové natě, apod.) přitom občané mohou **bezplatně** uložit na skládku na Borovou, odkud je tento odpad odvážen do kompostárny v Hlučíně.

V loňském roce jsme takto zlikvidovali okolo 20 t biologického odpadu.

Žádáme občany, aby důsledně dodržovali zákon o odpadech a odpady třídili a ukládali je na určená místa. Opět tak předejdete řadě problémům.

Děkujeme za pochopení.

Volné pobíhání psů může být pokutováno až částkou 30.000,- Kč

Obecní úřad Bolatice žádá především všechny chovatele psů, aby se starali o své psy a měli je řádně zabezpečené.

Psi by neměli pobíhat volně po obci a ani při procházkách by neměl pes volně pobíhat. I když se situace s volně pobíhajícími psy přece jen trošku zlepšila, stále se nacházejí vlastníci i držitelé psů, kteří nerespektují platné zákony a obecně závazné vyhlášky.

Tito občané tak riskují, že jim může být za porušení „Obecně závazné vyhlášky č. 1/2002 o zabezpečení veřejného pořádku při chovu a držení zvířat na území obce Bolatice“ uložena pokuta až do výše 30.000,- Kč.

Nechceme nikoho strašit, ale i tady bude OÚ přísnější. Řada chovatelů psů podceňuje zabezpečení psů a mnozí i zlehčují jejich pobíhání slovy „však můj pes nikomu neublíží“.

Příklady o napadení dětí i dospělých psy je mnoho. V naší obci se zatím naštěstí žádné velké napadení člověka psem nestalo, i když drobných pokousání byly desítky.

A je lépe všem úrazům předcházet dodržováním platných zákonů a vyhlášek, než pak řešit pokousání či napadení psem u soudu.

Žádáme všechny chovatele a držitele psů, aby byli zodpovědnější při chovu těchto zvířat.

A žádáme všechny občany, aby se nebáli poukázat na ty, kteří trvale porušují vyhlášky a zákony.

Rozhovor s Evou Laborovou

Vážení čtenáři,

opět jsme zde s naší rubrikou, ve které se Vám postupně snažíme představit naše mladé a úspěšné spoluobčany. A tentokrát Vám nabízíme opravdu jedinečný rozhovor s krásnou a sympatickou modelkou Evou Laborovou. Evě je 22 let a podařilo se jí do světa doslova probourat a je z toho díra jako vrata.

Své práci – modelingu se Eva věnuje naplno. Domů jezdí jen velmi málo a proto jsme rádi, že si pro nás našla chvíli a něco nám na sebe prozradila.

Pověz nám nejprve něco o tom, jak jsi se k této profesi dostala.

Tak to bylo před sedmi lety. To do Bolatic přijela Orion hlídka a mamka mě tam poslala pro nanuky. Nic jsem nevyhrála, ale jedna z členek Orion hlídky byla zakladatelkou nové agentury Face Models a dala mi vizitku, ať přijdu do jejího kurzu do Ostravy na konkurz. Já jsem tam zašla, oni mi nafotili fotky a pak mě poslali do Prahy do agentury Glamour Models. A tak to vlastně začalo, poněvadž pražská agentura mě pak začala posílat do celého světa.

Já jsem myslela, že Tvá kariéra začala soutěží Miss Poupě, kterou jsi kdysi vyhrála?

Ne, to ani ne. Já jsem sice chvíli dělala pro Moniku Žídkovou nějaké ty malé přehlídky v autosalonech a tak, ale to bylo jen na vydělání peněz. Má opravdová kariéra začala v Ostravě, kde mě našli.

V branži už jsi tedy sedm let?

Jo, ale dá se říct, že vlastně tři roky, protože jsem si nejprve dodělala školu.

Dělala jsem oděvní školu, obor Vedoucí pro výrobní dílnu, v Ostravě – Zábřehu.

Jaká byla Tvoje první práce?

To už je dlouho. Dostala jsem práci pro optické brýle pro Francii. To jsem jela do Paříže na čtyři dny. To byla fakt první dobrá práce.

A která práce byla zatím takovou nejlepší pro Tebe?

Nejlepší? To se těžko říká. Třeba je dobrá práce, za dobré peníze, ale lidi jsou takoví nudní, je to fakt nic než práce. A jindy je zase práce za málo peněz, ale je to hrozná sranda, kdy se jede třeba do Irska na čtyři dny a tak. Když jsou super lidi, tak je to prostě skvělé.

Kde teď vlastně pobýváš nejčastěji?

Já bydlím všude. Vždycky sbalím dvacetikilový kufr a jedu. Jezdím všude a domů pak na dovolenou.

A baví Tě to cestování?

Jo, super.

Ve které zemi se Ti zatím líbilo nejvíc?

Nejvíc se mi líbil Dublin v Irsku.

Pověz nám teď něco o své práci. Co ty a focení, baví Tě to?

Baví mě to a vlastně bavit musí. Je to v pohodě. Člověk tam prostě naběhne a jde to. Ale člověk se musí hodně uvolnit, musí být přirozený. Poněvadž pokud je takový nastavený, tak to nejde a pak je to na té fotce vidět.

Bavila Tě ta práce hned od začátku, nebo sis myslela, že v tom nevydržíš?

Já jsem to vždycky chtěla dělat a baví mě to. Hlavně mě baví ti lidé, co potkám, protože to je hodně zajímavé, všichni ti návrháři, se kterými se můžu seznámit a tak.

Takže jsi chtěla být modelkou od malička?

Ne, to ne. Já jsem vždycky chodila mamce do skříně a tam jsem se oblékala a šminkovala jejíma šminkama. Já nevím, těžko říct, jak to začalo. Já jsem vždycky říkala, že bych to chtěla zkusit a jak mě pak tady našli, tak se to rozběhlo samo. No a teď mě zastupuje agentura Glamour Models.

Popiš nám teď typický pracovní den modelky.

Já ti řeknu dva způsoby. Například v Japonsku, tam když přijdeš na práci, hned tě odchytne vizážista, který tě nalíčí, udělá ti vlasy a pak se hned začne fotit a skončí se velmi rychle. Tam jsou čas peníze. Ale třeba v Itálii, tam přijdeš, dvě hodiny tam snídáš a piješ kafe, než tě nalíčí. Je to tam všechno takové pomalé, ale je to větší pohoda. Pak se fotí a skončí se hodně pozdě.

Práci tedy věnuješ celý den. A co figura, hlídáš si linii, věnuješ se nějakému sportu?

Ne. Já celý den chodím po městě, protože já musím chodit na castingy - konkurzy. Já tam přijdu, ukážu jim svůj „book“ (fotky), oni se podívají a jestli jsem ten typ, který právě potřebují, tak si mě vyberou. Nechám jim tam i svou setcard, to je fotka, u které jsou mé údaje, jakou mám pravou barvu očí, vlasů a moje míry.

Říkáš tedy, že nedržíš žádné drastické diety?

Ne, já jím ráda a někdy docela hodně. Ale někdy nemám vůbec hlad.

Co děláš zrovna teď za práci?

Teď jsem byla v Praze, kde jsem fotila pro říjnové číslo časopisu Elle. Pak pojedu na měsíc do Paříže, kde mám práci a když se vrátím, pojedu do Ameriky, do Miami, pokud dostanu vízum. No a teď zrovna jsem doma, protože agentury v zahraničí jsou zavřené na měsíc a mají dovolenou.

Jaká práce Tě čeká v Americe?

No, to není nikdy jisté. Všechno závisí na těch konkurzech. Já vlastně dělám všechno, od přehlídek po katalogy, různé focení apod.

Co Tě baví víc, focení nebo přehlídka?

To záleží podle lidí, jestli jsou fajn. Může být super přehlídka, ale když jsou lidi nepříjemní, nestojí to za nic.

Neměla jsi někdy chuť praštit s tím, nebo nenaštvalo Tě někdy něco tak, že bys toho hned nechala?

Ne, v pohodě, vyhovuje mi to.

Jak dlouho si myslíš, že budeš modeling ještě dělat?

Já nevím, uvidím. Nevím, co v budoucnu. Asi budu bydlet někde v zahraničí, kde si najdu nějakou práci.

Nechceš se pak vrátit a bydlet dál v Bolaticích?

Ne. Tady je sice fajn, je super mít tady zázemí, vracet se tu, ale co bych tady měla dělat? Já, když mám tu oděvní, můžu pracovat třeba pro nějakého návrháře. Ve svém volném čase totiž chodím ke kamarádovi, který je návrhář a šiji tam různé věci pro sebe. A pak taky pomáhám kamarádovi, který dělá design různých klubů. Třeba dělám obrazy na počítači, které pak vytiskneme a pověsíme na zdi v klubu.

Co bys poradila všem mladým dívkám, které by se modelingu chtěly věnovat?

Já nevím. Každá rada je drahá, ale člověk musí přijít sám na to, jestli na to má. Pro někoho je těžké být daleko od rodiny, pro druhého to může být zase jazyk, který je z počátku velkou bariérou.

Jak si na tom s cizími jazyky Ty?

Já jsem měla dobrý základ v angličtině, ale pak jsem se musela učit sama. První výjezd je vždycky nejhorší, to je jasné, ale pak už to bylo v pohodě. Teď hovořím plynule anglicky a umím i trochu japonsky, trochu čínsky, italsky a něco španělsky. Hlavně používám angličtinu, ale když jsem v Tokiu, nebo na Taiwaně, musím používat tu japonštinu, nebo čínštinu, protože lidé tam neumí anglicky a hodně se stydí.

Pověz nám na závěr, je něco na profesi modelky, co se ti vyloženě nelíbí, co bys změnila?

Je to tak jak to je a já to tak musím brát.

Děkujeme za rozhovor, přejeme hodně dalších úspěchů nejen v práci, ale také v osobním životě.

Veronika Slivková

Letní tábor Staré Hamry 2004

Poslední 2 týdny v červenci se 90 dětí spolu s 13 vedoucími rozhodlo prožít co nejzábavněji svůj volný čas na čerstvém horském vzduchu. 17. 7. 2004 jsme sbalili kufrы a s chutí nastoupili do dvou autobusů, které nás zavezly do areálu SKI MSA ve Starých Hamrech. Po ubytování jsme se rozdělili do 8 družstev. Letos si děti musely zvolit název družstva se zimní tematikou, jelikož se celý tábor odehrával v duchu zimy. Zahájili jsme celotáborovou hru „Po stopách Losa Carlosa“. Jako každoročně jsme uskutečnili výšlap na Lysou horu, který nám bohužel v půli cesty překazil déšť. Tento nezdařený výlet jsme nahradili návštěvou Visalají.

Děti sbíraly borůvky, z kterých náš hodný táborový kuchtík Zdeněk navařil 300 knedlíků a zbyto i na výborný borůvkový koláč. Společně jsme také samozřejmě hráli různé hry, například ringo, fotbal, ping pong, šipky, volejbal, kuželky, ale také i netradiční a zábavné celotáborové hry v lese, na louce a za nepříznivého počasí také v prostorách hlavní chaty.

Konec tábora nám zpestřilo setkání s hercem Radkem Brzobohatým. Poslední den našeho tábora jsme vyhodnotili činnost všech osmi družstev a nejlepší družstvo získalo sladkou odměnu v podobě velkého dortu! Tábor jsme zakončili diskotékou a velkým ohňostrojem. Ráno 31. 7. 2004 jsme se chtě-nechtě rozloučili a rozjeli se do svých domovů.

Všichni účastníci této akce srdečně děkují všem sponzorům a to hlavně:

MSA Dolní Benešov, ARMATURY GRUP, Lanex Bolatice, Smolka Milan, Šimeček Standa, Felkel Daniel.

*Karel Ostárek
hlavní vedoucí tábora*

Sdružení věřících z Darkovic žádá o pomoc při výstavbě kostela

Sdružení římskokatolických věřících v Darkovicích se obrací na všechny s žádostí o finanční příspěvek na stavbu nového kostela.

Se stavbou začali 2. 5. 2004 a dnes již kostel má i střešní konstrukci z desek a lepenky.

Stavba není jednoduchou ani levnou záležitostí a protože jsou malou vesnicí, obracejí se na všechny lidi dobré vůle, kteří by jim přispěli na dostavbu kostela.

Své příspěvky můžete posílat na účet sdružení u KB, a. s., Hlučín, č. ú. 86-6924660217/0100.

Charita Opava pomáhá lidem v regionu

Charita Opava je největším nestátním neziskovým poskytovatelem sociálních služeb na Opavsku a je největší Charitou v celé ČR.

V současnosti zaměstnává 180 lidí a je velmi významným zaměstnavatelem znevýhodněných skupin obyvatelstva v Moravskoslezském kraji.

Charita provozuje na Opavsku např. rehabilitační dílny pro duševně nemocné a mentálně postižené v Opavě, Klub sv. Anežky – Denní stacionář pro seniory v Opavě, Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách, Chráněné dílny sv. Josefa pro lidi s postižením v Opavě, Domov Agapé v Suchých Lascích, chráněnou technickou dílnu ve V. Hošticích, středisko masážních služeb v Opavě, Linku důvěry, Občanskou poradnu a další.

Všechny činnosti Charity jsou financovány jednak z dotací EU, státu, kraje, města Opavy, z poplatků klientů za služby, z tržeb z prodeje výrobků a z darů firem, obcí, občanů.

Charita Opava poskytuje širokou škálu sociálních služeb, které využívají tisíce obyvatel Opavska.

Více informací o Charitě Opava najdete na internetových stránkách www.charitaopava.cz.

Pokud budete chtít finančně podpořit činnost Charity Opava, můžete finanční obnos zaslat na účet Charity u ČSOB, a. s. č. ú. 154871941/0300.

Společenská kronika – od 1. 1. 2004

Narození 28
Manželství 29
Úmrtí 20

Jubilanti (květen – srpen)

96 let – 1, 80 let – 7, 75 let – 8, 70 let – 10,

Zlatá svatba – 2

Poděkování za spolupráci s obcí a OÚ

Obec Bolatice děkuje všem, kteří přispívají k dobrému jménu Obce Bolatice a pomáhají obci i OÚ při řešení problémů, při pořádání kulturně – společenských akcí a při rozvoji obe.

Děkujeme:

a) spoluobčanům

- za výsadbu, údržbu a zalévání zeleně na veřejném prostranství
- za úklid a údržbu veřejných prostranství
- za hlášení poruch na veřejném osvětlení, kanalizaci, chodnících, cestách
- za toleranci při zvýšení hluku a prachu při výstavbě v obci
- za podporu spolků, organizací a za účast na kulturně – společenských akcích
- **p. R. Nandzikovi, D. Theuerovi, K. Kupkovi, J. Burianovi, G. Václavíkovi, Z. Blahetkové, Mgr. J. Neuwirthovi. Nawrathové** a dalším za spolupráci při organizování Dožíněk
- **K. Paškovi** za pomoc při organizování Dožíněk
- **paní A. Sněhotové a B. Malchárkové** za nazdobení kostela na Dožínky
- **p. D. Theuerovi a pí I. Šimečkové** za provádění návštěv ve skanzenu
- **p. Gerhardu Stuchlíkovi** za darování videonahrávky o obci Bolatice
- **p. K. Ostárkovi** a jeho přátelům za účast alegorického vozu v dožínkovém průvodě
- **paní Z. Blahetkové a L. Nawratové** za oživování tradic v naší obci (písně, básničky,...)
- **paní A. Laborové a B. Moravcové** za vystoupení na Dožínkách
- **p. W. Valentovi** za odevzdání nalezeného kola na OÚ
- **paní V. Kutašové** – za nález a odevzdání modelu letadla

b) spolkům a organizacím

- **SDH Bolatice** – za mytí obecních cest, za zalévání veřejné zeleně, za pomoc občanům při odstraňování vosích hnízd, za pomoc obci při organizování akcí pro veřejnost, za pořádání Hasičské slavnosti pro veřejnost
- **SDH Borová** – za zapůjčení lavic a stolů pro akce OÚ, za pořádání Hasičské slavnosti pro veřejnost, za spolupráci při organizování akcí OÚ
- **FK Bolatice** – za zapůjčení stolů a lavic pro akce OÚ, za pořádání Sportovní slavnosti, za spolupráci při pořádání akcí OÚ
- **Myslivecké společnosti Křeménky** – za zapůjčení lavic a stolů pro akce OÚ, za pořádání akcí pro veřejnost (Myslivecká slavnost, Country festival) za spolupráci při organizování akcí OÚ.
- **Dětská organizace Kondor** – za spolupráci při organizování akcí OÚ, za pořádání letních táborů pro děti
- **Klubu seniorů** – za kulturní vystoupení při Dožínkách a za spolupráci při organizování akcí OÚ
- **Slezský – německý svaz** – za vystoupení mažorettek při Dožínkách
- **Souboru Burianky a vedoucím pí D. Legutové a H. Praskové** za kulturní vystoupení při Dožínkách
- **Komisi pro občanské záležitosti** – za spolupráci při organizování Dožíněk

c) Firmám

- **AZPEK s. r. o.** – za sponzorský dar na Dožínky
- **Opavice a. s.** - za sponzorský dar na Dožínky
- **Lanex a. s.** – za darování protipovodňových pytlů obci
- **Zahradnictví Z. Mazal** – za údržbu prostranství před zámekem OÚ
- **Technickým službám Bolatice** – za pomoc při organizování Dožíněk
- **DAJPP s. r. o.** – za finanční dar na Dožínky
- **MK Klemens** – za sponzorský dar na Dožínky

d) Poděkování za pěkné zorganizování Dožíněk patří i zaměstnancům OÚ Bolatice v čele s paní G. Bočkovou.

Rozpočet obce dozná určitých úprav

Zvýšená daň z přidané hodnoty, především u stavebních prací způsobuje, že obec musí provést některé úpravy rozpočtu.

Při tvorbě rozpočtu na začátku roku jsme sice již počítali se zvýšeným DPH od 1. 5. 2004, ale vzhledem k tomu, že některé práce se nepodařilo udělat do konce dubna (dlouhá zima) a že jsme neměli všechny opravy chodníků a cest podrobně rozpočtovány, musíme na nejbližším jednání zastupitelstva v září projednat a schválit určité změny rozpočtu, některé stavební práce budeme muset odložit na příští rok.

O změnách rozpočtu Vás budeme informovat v dalším čísle zpravodaje.

Obec Bolatice vyhlásila záměr prodeje

části pozemku parc. č. 690/6 na autobusovém nádraží

Rada obce na svém 44. jednání schválila vyhlášení záměru obce Bolatice prodat část pozemku parc. č. 690/6 k. ú. Bolatice a tento záměr o prodeji byl vyvěšen na Úřední desce dne 24. 8. 2004.

Obec by prodala cca 60 m² za cenu min. 100,- Kč.

Zájemce o koupi pozemku nesmí vybudovat na této ploše žádnou výrobu ani provozovnu a bude muset na své náklady vysadit novou zeleň a zbudovat nové parkoviště pro osobní automobily.

Výstava zahrádkářů, ovocnářů a kutilů

ČZS Bolatice oznamuje všem zahrádkářům, ovocnářům, včelařům, kutilům a široké veřejnosti, že ve spolupráci s Obecním úřadem Bolatice pořádá ve dnech 25. – 27. 9. 2004 výstavu zahrádkářů, ovocnářů a kutilů.

Zároveň tímto oslovujeme všechny zahrádkáře a občany, kteří pěstují ovoce a zeleninu, všechny kutily, aby se se svými výpěstky a výrobky této výstavy zúčastnili.

Výstava se bude instalovat od čtvrtka 23. 9. 2004 odpoledne a v pátek 24. 9. 2004 po celý den.

Otevření výstavy:

Sobota	9,00 – 21,00 hod.
Neděle	8,00 – 20,00 hod.
Pondělí	9,00 – 15,00 hod. pro školu

Český zahrádkářský svaz Bolatice

I podzim bude bohatý na kulturně – společenské akce

25. – 26. 9. 2004 - pořádá Český zahrádkářský svaz tradiční „Výstavu zahrádkářů, řemeslníků a kutilů“. Výstava se uskuteční v prostorách sálu kulturního domu

- 26. 9. 2004 - pořádá OÚ ve spolupráci s Klubem seniorů (téměř) divadelní představení „Staré bolatické svatby“. Ukázka svatby s posezením u dechovky se uskuteční v areálu „Bolatického skanzenu“
- 1. – 3. 10. 2004 - pořádá p. Gabriel Duda v sále kulturního domu výstavu mladých umělců (fotografie, obrazy, dřevěné plastiky, atd.) s názvem „Moje droga“
- 26. 10. 2004 - pořádá OÚ ve spolupráci s místními spolky a organizacemi „Den strašidel“. Průvod masek začíná od 18,00 hod od kulturního domu po ul. Svobody, Hlučinská, Opavská na fotbalové hřiště, kde bude pro účastníky průvodu připraveno kulturní vystoupení a ohňostroj
- 13. 11. 2004 - na tento termín připravuje OÚ ve spolupráci s družební vesnicí Dolňany večer u cimbálky spojený s ochutnávkou slovenských vín a jídel.

Vážení spoluobčané,

pro většinu z nás již skončily krásné dny dovolených a prázdnin a čeká nás opět naše práce. Věřím, že jste načerpali během volných dnů potřebné síly, abyste mohli dobře pečovat o své rodiny a plně se věnovat své práci.

V dnešním vydání zpravodaje bych se rád zamyslel nad slovy práce a štěstí.

Stará přísloví říkají, že práce šlechtí člověka a že štěstí si za peníze nekoupíš. Dnešní doba však mnohá stará přísloví mění.

Člověk si již nehledá práci, aby se zušlechtil, ale aby uživil rodinu. Člověk, který má dostatek peněz je přesvědčen, že i to štěstí si může koupit.

Často se setkávám s názory lidí, kteří na práci nadávají a nejsou s ní spokojeni.

Žádná práce není jednoduchá a každý může mít v práci určité starosti a problémy.

Kdo to má dnes v práci jednoduché? Asi nikdo!

Přiznám se, že i já tu a tam zahudruji ve své práci. Ale od doby, co jsem si přečetl rozhovor s Karlem Gottem, ve kterém se ho mj. ptali, jestli ho práce neunavuje a jestli je s ní spokojený a p. Gott odpověděl, že si přece to povolání vybral a že ho musí brát se všemi klady a zápory, snažím se na svou práci dívat jinak.

Do práce nechodím s vědomím, že musím, ale že chci a že jsem se pro tu svoji práci svobodně rozhodl.

Bylo tomu tak dříve a je tomu tak i nyní. Vím, že někteří namítnou, že u nich v práci se nemají na co těšit, dřou osm hodin denně, mistr se po nich vozí, že neměli jinou možnost práce, atd.

Souhlasím s nimi, že v dnešní době je velmi těžké najít vhodnou práci, že někteří nemohou dělat práci ve svém oboru a že někteří zaměstnavatelé se nechovají příliš dobře ke svým zaměstnancům.

Ale nesouhlasím s tím, že nejde se na co těšit. Vždyť člověka může potěšit i to, že se mu podaří překonat pracovní plán, že jeho výrobek je vynikající kvality, že mohl obsloužit oblíbeného zákazníka, že si prohodí pár slov s oblíbeným kolegou či kolegyní, atd.

Jedině když budeme mít před sebou alespoň vizi malinkého úspěchu a uspokojení, můžeme být i v práci spokojení a šťastní.

A od práce jsme se dostali ke slovu štěstí.

Pro někoho je štěstí, že vyhrál ve Sportce, pro jiné je štěstí spojeno se spokojeným životem, rodinou, prací, uzdravením blízké osoby apod.

Člověk, který zažívá denně alespoň malý kousek štěstí je spokojený se svým životem i osudem.

Štěstí je spojeno i s pocitem radosti, třeba i z dobře vykonané práce. Radost a štěstí můžeme prožívat při úspěších našich sportovců (ME v kopané, Olympijské hry), při oslavě svých narozenin a narozenin svých blízkých, z úspěchů svých dětí, z úrody na zahradě, z pomoci svého přítele,...

Přiznám se, že i já bych prožil své štěstí např. při výhře ve Sportce, ale štěstí a radost prožívám i v daleko obyčejnějších chvílích.

Mám radost z úspěchů svých dětí, jsem šťastný, když se podaří obci získat dotaci na výstavbu v obci, když se podaří zorganizovat kulturně společenskou akci, mám obrovskou radost z úspěchů našich občanů (dětí ve škole, sportovci, tanečníci, modelky,...), mám radost, když někoho potěším blahopřáním, pozdravem, jsem šťastný, protože mí nejbližší jsou zdraví a jsem šťastný, že mám výbornou manželku,...

Mé štěstí nespočívá v ničem výjimečném, jen se snažím radovat se ze všedních věcí, snažím se denně udělat si malou radost (i když to vždy nejde).

Nyní to vypadá, že nemám žádné problémy a že jsem naprosto spokojený člověk. Tuhle nálepku bych si však nechtěl ponechat.

I já mám mnoho problémů, které řeším doma a hlavně v práci. Po dlouhé době a praxi se ale snažím ke každému problému přistupovat s vědomím, že problém je od toho, aby se vyřešil. Některý problém se podaří vyřešit rychle, některý po dlouhém řešení i třeba se „ztrátou kytíčky“.

A i při vyřešení problémů zažívám pocit štěstí.

Každý z nás by měl ve svém krátkém pobytu na Zemi myslet na to, že dnes tady jsme a zítra už tu být nemusíme.

A měl by se snažit neznepříjemňovat si svůj život zbytečnými malichernostmi, spory se sousedy, s příbuznými,...

A měl by se pokusit zažít si alespoň 1x denně pocit štěstí a radosti z dobře vykonané práce, či z úspěchu svého nebo svých blízkých.

Vážení spoluobčané,

Přeji Vám hodně odvahy a trpělivosti při řešení Vašich problémů a přeji Vám, aby se Vám co nejčastěji podařilo zažívat pocit štěstí a radosti.

Mgr. Herbert Pavera

Motto: „Dokud žijeme, učme se žít...“

Seneca

Budova autobusového nádraží opět ožila

Díky paní Martině Balarinové, která odemyká budovu a uklízí v budově na autobusovém nádraží, je přístupná budova i sociálky opět veřejnosti.

(od pondělí až do pátku od cca 4,30 hod do cca 17,30 hod, v sobotu od cca 4,30 hod do 12,00 hod.)

Od konce srpna zprovoznila paní Kristina Vavříková, která byla vybrána na základě výběrového řízení, v bývalých prostorách Květeny prodeju Textilů.

V budově autobusového nádraží tak zůstávají ještě volné prostory bývalé prodejny novin a časopisů.

Dožínky

Tuto oslavu za poděkování úrody jsme zahájili v sobotu 21. srpna ve 13,30 hod. průvodem od hasičárny do kostela. Stylově vyzdobené schody do kostela, kostel, umocňovaly slavnostní zážitek na mši svaté. O tom, že tato mše se stává jednou z nejkrásnějších, svědčí fakt, že rok od roku ji navštěvuje více občanů, nejen místních.

V průvodu hrála do kroku dechová hudba, nechyběly zemědělci, zástupci obce, včetně nového pana faráře, hosté z Polska, hasiči z Bolatic a Borové, myslivci, mažoretky, Burianky, krojované ženy, malí fotbalisté, mládežníci ze skupiny Kondor, alegorické vozy, p. Ostárek se svou partou, koňský povoz, spřežení, místní občané, atd.

Na hřišti jsme bohatý program zahájili státní hymnou a sváteční salvou. Pak už pochodovaly místní mažoretky, seniorky připravily ukázkou žňových prací se zpěvem a povídáním, následovaly Burianky, klebetnice, zdravice pana starosty, zástupců z Polska, pana faráře, soutěže a atrakce pro děti, dospělé. Největším zážitkem pro všechny přítomné byla exhibice siláka Zekona. Předváděl nejen svou obrovskou sílu, ale také bavičské schopnosti. Večerní karneval se skupinou Klasik se stal již tradicí.

Počasí mohlo být lepší, foukal studený vítr a spadlo pár kapek deště. Podle předpovědi počasí však mohlo být i hůř. Komu bylo chladno, mohl si dát něco na zahřátí a jídla, piva bylo taky dostatek.

Protože se snažíme úroveň kulturních akcí zvyšovat, prosíme občany, bydlící na trase, kde každoročně kráčí průvod, aby v příštím roce jednoduchým způsobem vyzdobili své ploty. Tím jistě navodíme

atmosféru ještě slavnostnější. A taky bychom uvítali, když jsou dožínky věnovány především poděkování za úrodu, aby zvážili místní zemědělci, zda by tuto akci mohli nějakým způsobem podpořit, zpestřit, vylepšit, podílet se na její realizaci a organizaci. Dobrý nápad a pomocnou ruku uvítáme a snad v příštích letech zvládneme dožínky společnými silami ještě lépe.

Rozhovor Lojsky a Žofie na dožínkách

(připravily seniorky)

L: - Tuž taka velka spoločnosť se tu shromažďuje, dožínky se oslavuju, Žofia se kajšík smyka, měly my tu cošík zaspívač. Ona enem leta a furt je na mišče.

Ž: - Lojska dočkaj, už sem tu je. To něni tak einfach išč na dožínkovu slavnošč! To mušíš zlate klasy obstarač, korunu uplešč, kolače napec, na mšu svatu išč a poděkovač za dobrou urodu. Hospodař ten byl dycky prši ve furtce, hospodyň až dobytek a džeči pokludži, dycky všude ostatňa přišla.

L: - A tuž keremu hospodařovi ši to chystala, dyč ty němaš ani šlapu pola a tak se staraš.

Ž: - Tuž to či něpovim, JZD už davno něni, včil su jakešík ty spoločnosťi, jeden šeje, druhy skludza, dyč ani něvimy, kery hospodař tu ty velke pola obhospodařuje.

L: - Žofia, dyč u nas su i sukromni sedlaci, čemu se ku temu něhlašu? My ich mušímy mezi sebe vzač, tak se něda oslavovač. Tedeum laudamus mušímy společně zaspívač.

Ž: - Ja se myslim, že pola patři celej naši obci, tak ta zlata koruna patři starostovi a un něch se s tyma hospodařoma poděli. Něch každemu kusek z tej koruny da.

L: - To je pravda, zasluhu maju všici. Dyč byč sedlakem to něni tak jednoduche, co to je starošči. To něni enem z pola skludzač. Předy se muší do země zašíč a zasadžič.

Ž: - Dyč jak stare pranostiky pravju:

L: - Únor bílý, pole sílí. Jak něni tej bilej peřiny v žimě na polu, je to jak v ložu, všecko se zachladži.

Ž: - Na svateho Řehoře, čap leči přes moře, shnily je sedlak ten, kery ešče něoře.

L: - Žimny máj, stodoly ráj. Všecke pola už su v maju zelene a začínaju kvitnuč, že ani dobry maliř také barvy něnamaša.

Ž: Žulte pola rapsu, to je pastva robotnych včeliček, kere mušu na svojich nožičkách ten prašek přismyčič, aby nam vyrobily sladky med.

L: - A co take polo maku, to su barvy bila, červena, růžova, i modra a polo hořčične a romankove ku temu, zemsky raj to napohled.

Ž: - Svatá Markéta haže srp do žita, klasy se ohybaju, prošu o ten srp a kosu, ale něskaj kombajny do pola vyjiždaju. A my se z radoščum dživamy, že my už tu džinu němamy.

L: - Žofia, včil se už srpem a kosum něšeče. To naše omy a mamy na kolenoch vyžínaly srpem meze, aby polo bylo čiste až ku cešče.

Ž: - Něskaj se podživaj. 2 m vysoke halaburdži rošče a žaden se ku temu něhlaši. Mi se či byle kdy zda, že se tam něidže ten hospodař ani podživáč.

L: - Žofia, včil se všecko řidži bezmalaj počítačem, ja věřim, že ku temu tež dojdže. Mušu ten spravny džudlik sčisnuč a un im to všecko napiše jak se to ma robič. Včil my su v tej Evropskej unii, to mušímy i inakši dyčač.

Ž: - A tak se ludže veselče, že my dobře žniva skludžili. Lojska, my damy našim představenym kolače, tvaroh, i syr okoštovač a oni nam daju bečku piva vykulač.

Český zahrádkářský svaz Bolatice

Český zahrádkářský svaz Bolatice oznamuje všem občanům, že počínaje pátkem dne 3. 9. 2004 zahajuje moštování ovoce a to každý pátek od 16,30 do 19,00 hodin.

